

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 19. maja.

—r.— Dne 12. t. m. zboroval je v Gradci v hotelu „Florijan“ tako zvani „Deutscher Verein“, ter hotel skleniti nekakov protest proti najnovejšemu ukazu justičnega ministra. Ta družica, pri kateri moral je se ve da tudi biti breški grof in nemški randalér Nace Attems, obnašala se je tako razposajeno, da jo je konečno ošibal in razpodil vladni komisar. Mi bi o tej političnej predpustnici ne spregovorili ničesar, da se nijso pri njej izglele take brezumnosti in otročarije, ki bi povsod drugod — samo v nemškem Gradci ne — vzbujala občno nejevoljo mej olikano družbo.

Junak tega zborovanja bil je advokat dr. Schloffer. O tem človeku smo do zdaj samo vedeli, da je ud izpraševalne komisije pri judicijelnih izkušnjah na graški univerzi. Pač se je tudi pripovedovalo, da se gospodu dr. Schlofferju skoro vsikdar pri izkušnjah tako godi, da kandidat več ve, kot on, ki ima nalogo ga izpraševati. Ali mi tega verovati nijsmo hoteli; zdaj pa, ko smo prečitali neslani govor, s katerim je nesrečni ta univerzitetni izpraševalec pobijal justičnega ministra ukaz, zdaj si lahko predočujemo, kako stališče zavzimal je ta vitez pri judicijelnih izkušnjah! Gospod dr. Schloffer predlagal je ta večer kot „referent“ resolucijo proti Pražakovemu ukazu. Pred vsem nekoliko o občinstvu, ki je imelo potrpežljivost ter ga poslušalo! Minister naglašal v svojem ukazu, da se je slovenski jezik uže tako razvil, da je sposoben za rabo pri sodnijah. Ko je dr. Schloffer prečital dotični pasus, začuli so se v dvorani gromoviti oho-klici. Zdaj bi pa mi glavo stavili, da nikdo izmed zbranih nij bil učen

slovenskega jezika, da je bil slovenski jezik tej množici isto tako neznan kot kitajski ali pa hotentotski! Ali vender so kričali oho! To je politična aroganca, ali bolje rečeno, to je politično pobalinstvo, ki se nikjer drugod ne nahaja, kot ravno pri graških Nemcih! Takej družbi govoriš vse lahko in verovali ti bodo vse, če jim tudi poveš, da sam Bog v nebesih ničesar drugega ne govori, nego zgornje-štajersko nemščino! Vstal je nekov občinski zastopnik Reuter, ter govoril o svojih skušnjah po Spodnjem Štajerskem. „Skoro v vsakej vasi govori se druga slovenščina, vzkliknil je ta original in vender se trdi, da je jezik sposoben za rabo pri sodnijah!“ Gospoda Reuterja logika je gotovo silno kratka in ga je uže nekaj, ko je bival še v Mariboru, pustila popolnem na cedilu, ker bi se tudi o nemškem jeziku, ako bi se jemalo v ozir, kako se govori po vaseh krofastih Zgornje-Štajercev, ne smelo trditi, da je „gerichtsfähig!“ — Tako je bilo občinstvo! Da je imel pri takem občinstvu dr. Schloffer boljše dneve kot pri vseučilišnih izpraševanjih, to je razumno samo ob sebi!

Dr. Schloffer predlagal je resolucijo, v kateri se je naglašalo, da se justičnega ministra ukaz od 18. aprila 1882 ne strinja z načelom neodvisnosti sodnikov, da obseza nevarnost proti pravni varnosti in pravni jedinstvi, da obseza korak k popolnemu poslovenjenju šole in urada po Kranjskem in po slovenskih oddelkih Štajerskega in Koroškega in da grozi z nevarnostjo ne samo Nemcem po teh nemških deželah stanujočim, temuč tudi

materijelnim interesom slovenskega naroda samega! Naš gospod dr. Schloffer trdi pred vsem, da so Spodnje Koroško, Spodnje Štajersko in Kranjsko nemške dežele! To je uže taka hipernajavnost, da bi še celo advokat iz nemškega Gradca ne smel kaj tako badastega v javnej družbi blebetati! S čem opravičuje gospod referent banalne svoje resolucije? Pri takem vprašanji, ko se suče stvar okrog tlačenja ali svobode naroda slovenskega, zahtevati pač smemo, da se predmet resno in na spodoben način razpravlja. In kdor hoče govoriti o tako resnem predmetu, od tega moramo dalje zahtevati, da vé, o čem govori, da ne govori, kakor slepec o barvah! Ali gospoda dr. Schlofferja govor ne obsega ničesa drugega, nego nekoliko neslanih dovtipov, vse drugo so pleve, čisto prazne pleve! Takoj iz pričetka se šali iz slovenskega nerodnega prepričanja, ter meče blato na Janežičovo gomilo, rekoč: „Wir haben wohl gewusst, dass es in Kärnten — Einen Mann gab, der in sich das Bedürfniss fühlte, den Schmerz des slovenischen Volkes in sich zu verkörpern.“ Ko je gospod dr. Schloffer potem obžaloval, da nij Avstrija Slovencev tako zatrla, kakor je Francija v Elzaciji zatrla Nemce (za to obžalovanje se mu bodo Nemci v Prusiji prav lepo zahvaljevali!) sklepa naš junak, da je ministra Pražaka ukaz zategadelj nevaren, ker se bode morala razpustiti graška nadsodnija, in ker se bode moral pri najvišjem sodnem dvoru ustanoviti senat za Slovence! To je argument! Za Boga, ali bode poginila država, ali bode poginilo nemstvo, če bode imel milijon Slovencev svojo nadsodnijo in svoj senat pri najvišjem sodnem dvoru?

LISTEK.

NOV.

(Spisal I. Turgenjev, preložil M. Malovrh.)

Druga knjiga.

XIV.

(Dalje.)

Najedenkrat stresel se je po celem telesu. „Ah, tu si ti . . . Dajta si roke . . . hitro pred menoj . . .“

Solomin prijel je Marijano za roko. Nje glava naslonjena je bila na počivalnik blizu Neždanovljeve rame.

Oster in teman kot črna noč stal je poleg nje Solomin.

„Tako . . . dobro . . . dobro . . .“

Zaihtel je grozno, strašno; prsi so se mu dvignile — — —

Hotel je na roke onih dveh svojo roko položiti — njegova roka bila je uže mrtva.

„Duša ga je zapustila,“ ščebetala je Tatjana, stojé poleg vrat in se začela križati. — — —

Ihtenje postajalo je kratkeje. — — — Še jedenkrat odprl je oči, da vidi Marijano, ali uže ga je objela tamna noč. — — —

Zadnja mu je bila beseda: „Dobro!“

Njega nij bilo več — roke pa Marijane in Solomina so bile še vedno združene.

Jeden tistih dveh listov, ki ja je zapustil, je bil za Silina in imel sledečo vsebino:

„Z Bogom brate, prijatelj, z Bogom! Kadar Ti ta listek v roke pride — nijsem jaz več mej živimi. Ne vprašuj: kako? zakaj? — in ne obžaluj me; vedi, da mi je zdaj dobro. Vzemi neumrljivega našega Puškina v roke in čitaj Evgena Onégina, čitaj tu smrt Lenskega. — To Ti je vse! — Druzega Ti ne rečem nič — — — govoriti bi moral preveč, a meni se mudi. Vender pa nijsem hotel prej iz sveta, da se nijsem poslovil od Tebe. Ti bi se bil name spominjal, misleč, da živim, a to bi bil greh. Zdravstvuj, z Bogom!“

Tvoj prijatelj

A. N.“

Drugo pismo bilo je nekoliko dalje. Adresirano je bilo na Solomina in Marijano, a imelo sledeč zadržaj:

„Otroka moja!“

(Koj po teh besedah bilo je nekaj izbrisano in zamazano; baš kot da so to mesto močile solze.)

„Čudno se Vama bode zdelo, da Vaji tako ogorim; saj sem jaz sam še skoraj otrok — in Ti Solomin si celo stareji od mene. Ali jaz stojim na

konci svojega življenja in gledam nase kot na kacega starca. Proti Vama, osobito pa proti Tebi Marijana sem se pregrešil, da Vama to žalost napravim — (vem, Marijana, da Te bode moja smrt jako žalostila) ter Vaju tako vznemirjam. Ali kaj mi je drugega storiti; izida ne vidim nikjer nobenega. „Pokmetiti se“ mi nij šlo izpod rok, ostalo mi je le jedno sredstvo: ugasniti se sam kot kako luč. Saj bi bil le Tebi Marijana in samemu sebi odveč in nepotreben tovor. Ti si velikodušna: Ti bi ta tovor smatrala za novo žrtev: žrtvuj se radi boljše, večje stvari. Otroka moja, z onkraj groba združim Vajine roke. Vi dva živela bodeta vkupe dobro. Ti, Marijana, bodeš Solomina vedno bolj in bolj izpoznala in ga ljubila . . . on Te je ljubil od tistega trenutka, ko Te je videl pri Sipjaginovih. Zame nij to nobena tajna bila, akoprem sem nekoliko dnij potem s Toboj bežal k njemu. — Ah, tisto jutro! Kako lepo, sveže in mlado je bilo! Vidi se mi, to je bil symbol skupnega življenja Tvojega in njegovega; samo slučaj je bil, da sem tisto jutro jaz bil na njegovem mestu. „Čas je, da končam; ni tožiti Ti nečem niti samega sebe opravičevati.“

„Jutri preživeti mi je še nekoliko jako težkih trenutkov . . . Ali drugače nij mogoče! — Z Bogom Marijana, dobra, poštna devotka! — Z Bogom Solomin, Tebi jo zaupam. — Živita srečno na korist

Dalje pregrešila se je naslednja tirada: „Tako bodo konečno „vodniki in prijatelji“ slovenskega ljudstva doživeli veliko satisfakcijo, da bodo smeli vzkliti: Mi smo vam zaprečili občevanje z Nemci ter zaprečili kredit pri nemških denarnih zavodih; zatcgadelj pa imate moralično satisfakcijo, da materijelno poginujete po vseh pravilih novoslovenskega jezikoslovja!“ No če dr. Schloffer druge naše razmere tako pozna, kakor pozna denarno naše stanje, potem govoril je o Slovencih s tisto površnostjo, s katero bi bil lahko govoril o severnem polu, ki ga do sedaj še nikdo videl ni! In taki površnjaki napravljajo senzacijo po nemškem Gradcu? Konečno zdihuje dr. Schloffer: Und dazwischen die Deutschen, declassirt zu Staatsbürgern zweiten Ranges, zersplittert in kleine Landtage, und wie unser Dichter Leithner gesungen hat: gebückt einerschreitend im eigenen Hause! Če pa morajo Slovenci v lastnej svojej hiši sključeno okrog laziti, to je temu zastopniku netolerantnega germanstva izvir pravice! S takimi ljudmi se ne da prepirati! Ali to je resnica, da nam taki Nemci niso nevarni, in da bode narod slovenski vzlic takim kričarjem — vedno stal!

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 19. maja.

Presvitli **cesar** in cesarica vrnila sta se zopet iz Pešte na Dunaj.

Listi še vedno trdijo, da se bode kriza skupnega **finančnega ministra** rešila še ta teden. Mej Ogri nij najti moža, ki bi si upal prevzeti težavni ta posel.

V **Dalmaciji** pričelo se je dne 12. t. m. novačenje. Goji se nadeja, da se bode novačenje mirno izvršilo; sicer pa se je skrbelo za to, če bi se pokazal kak upor, da se hitro uduši, kajti cesarske čete zasede so najmenitnejša mesta.

Zdaj vrše se v **Pešti** mej ministerstvom in hrvatskim banom posvetovanja o zastopu Vojne Krajine v hrvatske skupščini.

Vnanje države.

Podunavsko vprašanje se bode vendar le naposled rešilo. Do zdaj nij bilo znano, kako misli Rusija o Barrerejevem predlogu. Zdaj pa je gotovo, da je tudi Rusija svojemu pooblaščenca naročila, naj se spusti v obravnavo posredovalnega predloga, katerega so sprejele vse velevladi.

Nekateri listi zopet oznanjujejo vest, da bode **Ignatijev** odstopil. To pa se ne bode zgodilo navzlic tolikrat uže ponavljanim vestem o odstopu.

Ruski, poljski in gališki listi bavijo se v slednjem času mnogo z **židovskim** vprašanjem. Ruski listi so večinoma proti enakopravnosti židov. Za državljansko enakopravnost govori konsekvntno in odločno „Golos“ in „Mosk. Ved.“ Program večine ruske publicistike in tudi prebivalstva pa je: Mi nismo sovražniki židom, a mi smo nasprotniki njihovej enakopravnosti, in sicer iz tega uzroka, ker bi vsled enakopravnosti ruski židje

dobili še več sredstev v roke, da bodo mogli izsestavati ostalo prebivalstvo in ravno zaradi tega izsestavanja se vrše nemiri. Aksakov „Rus“ pa opozarja, da židovski listi v Rusiji sami opominajo žide, naj se vendar uže jedenkrat poprimejo poštene in solidne delavnosti, da si tako dobe spoštovanje in toleranco sodržavljanov. Kar zadeva poljske novine, vidijo nekatere v naseljevanju židov veliko nevarnost za deželo.

V **angleškej** zbornici napadajo nasprotniki Gladstona, češ, da je irskim vodjem obljubil preveč olajšav za Irsko. Ta napadanja pa ne bodo imela resne posledice.

Nemškega državnega zbora komisija, katerej se je izročilo posvetovanje o monoplu tabaka, je predloženi načrt zakona od §. 1 do 32 z vsemi proti štirim glasom zavrgla. Da bode komisija zavrgla monopol, vedelo se je skoro gotovo uže naprej, a da to s toliko večino, tega niti najhujši nasprotniki monopla pričakovali niso.

Socijalistična agitovanja v Berlinu postajajo vedno večja. Večkrat zasači policija mnogo socijaldemokratičnih tiskovin, ki so namenjene delavcem.

Emil Olivier vrnivši se s svojega potovanja po Italiji poroča svojim rojakom Francozom, da **papež** ne more dalje časa ostati v Rimu, kajti njega položaj je neznosen.

Iz **Carigrada** se poroča, da je sultan ministru predsedniku Abdurrahmanu-paši, kakor ministru za vnanje poslove Said-paši naročil, naj kolikor možno prijazno občujeta z zastopniki veselil; jednaka naročila dobili so tudi drugi ministerski oddelki. To vzbuja veliko začudenje.

Iz **Madrida** se poroča, da se je v okolici Barcelone prikazala četa 80 mož broječa in dobro oborožena ter klicala: „Živela nezavisna Katalonija!“ Odposlali so se vojaki, preganjati te motilce miru. Listi menijo, da ta dogodek nijma nikacega pomena.

Mej **Kitajsko** in **Japanom** preti se vneti boj, kakor poročajo Petrograške „Novosti“. Tu se gre za Liu-Kiu otoke in Japan vsak dan pričakuje, da mu bode Kitajska napovedala vojsko. Japan se baje trudi pregovoriti Rusijo, da bi posredovala.

Dopisi.

Iz Vel. Dollne 16. maja. [Izviren dop.] Uže pred več kot dvajsetimi leti je tukajšnje prebivalstvo spoznalo potrebo nove farne cerkve ter od tistega časa hrepenelo po njej. — V to svrhu je ono, dasi silno siromašno, radovoljno doprinalo pojedinemu odločene doklade skozi toliko in toliko let. — Akoprem so se stavbi nove neizrečeno zaželjene cerkve nekoliko let — posebno pa takrat, ko se je jelo z vso odločnostjo na to delati — od mnogih strani stavile hude zapreke, premagali smo na veselje in radost naših faranov vse ovire — hvala dotičnemu stavbenemu odboru — in že je razrušena stara cerkev; na mestu njenem pa mrgoli polno delavcev, ki delajo potrebne priprave za zidanje nove cerkve, katerej se ima temeljni kamen položiti že prihodnji teden.

Da se bode tega čina vredna svečanost obhajala, se ob sebi razume. — Ako Vam bode drago,

hočemo o tej stvari ob svojem času še kaj več poročati.

Za danes omenimo samo še to, da sta gospoda podvzetnika, znana narodnjaka Tomek in Zupančič, skrbela za to, da bodo novo cekev zidali le naši domači slovenski zidarji. Še drugo, hvale in posnemanja vredno postopanje pa s svojim tukajšnjim poslom gospoda podvzetnika združujeta pri Dolinskih „tarokistih“. Sklenila sta, da vse dobitke pri tej igri odstopujeta odboru za zidanje „Narodnega doma“ v Ljubljani. A upati je, da bodo tudi drugi tukajšnji narodnjaki ta lep izgled posnemali in predno bodo novi zvonovi v zvoniku nove cerkve zapeli, se bodo doprineski v svrhu zidanja „Narodnega doma v Ljubljani“ za nekoliko forintov pomnožili. — Živila narodna podvzetnika zidarja naše nove cerkve, živili vsi, ki jih v tako vzvišenih izgledih posnemajo.

Iz Trsta 16. maja. [Izv. dop.] Volitve so pred durmi, vse stranke prav marljivo delajo, posebno pak „iredentovci“ pod krinko društva „Progresso“ na vse kriplje pritiskajo ne le v mestu, ampak tudi v okolici. „Progressova“ stranka ima tu malo zaupanja, ker ako se ogleda račun leta 1881., nij nič menj nego 61.594 gld. deficita naredila in kljub temu deficitu so sklenoli ti izvrstni „očaki“ zidati šolsko poslopje v „via Giotto“, katero bode stalo 177.000 gld.

Kaj je pak z vodo? Ta jim dela preglavico, mnogo komisij, vozarenje od jednega kraja do drugega, koliko je to uže stalo in bode še, toda vode še nij in je ne bode še tako kmalu. Za donesek, katerega je občina razstavnemu odseku določila in to v patrijotičen namen, pa je bilo toliko hrupa, za veliki deficit pa njih pajdaši (progresovci, recte iredentovci) samo z ramami migajo.

Fakcijska opozicija je skoro zginila, ker odločna cesarjeva beseda jej je sapo zaprla. Njih organ je „Triester Ztg.“, katero vzdržuje družba, ki ima tudi oba vladna časnika v rokah, torej kar vladna časnika dobička prineseta, s tem se podpira opozicijska „Tr. Ztg.“, posebno pak njeno jutranje dete, katero za 2 kr. prodajajo in veliko bedarije priobčujejo, tako je namreč prinesla v številki od četrtka pod naslovom „Glavina in Nabergoj“ neko ogromno, se ve da, neresnično bedarijo. Ali bi mar ne bil čas, da se tudi temu gotove meje določijo in gospodu Dornu et Comp. diktira: ali proč z opozicijonelno tetko ali pa z vladnima časnikoma, ker to bode uvidel vsakdo, da nij prav, podpirati z vladnimi novci opozicije, kar se ravno tu godi.

Društvo „Edinost“ tudi dela za volitve, kar je v njegovej moči in to v okolici; morebiti in to skoro gotovo bodo tu slovenski kandidatje v mestu nastavljeni in to s sporazumom stranke desnice. Da, res veliko trgovcev in bogatašev imamo tu v Trstu Slovenci in sploh Slovani, ali mnogo mej njimi se za politiko prav nič ne briga, še celo volilne pra-

druzih; Ti pa Marijana, spominjaj se mene, le kedar si srečna. Spominjaj se me kot poštenega in dobrega človeka, za katerega je bilo bolje, da je umrl nego ostal v življenju. Ali se je to, kar sem čutil za Te, po pravici ljubezen imenovalo — ne vém, draga prijateljica; ali to vem, da me nikdar nij močnejše čuvstvo navdajalo, in da bi mi smrt še težja bila, da tega čuvstva ne vzamem soboj v grob.

„Marijana; ako kdaj kakšnega dekleta srečaš, ki se zove Mažurina — Solomin jo pozna, in zdi se mi, da si jo tudi Ti videla — reci jej, da sem se je še pred smrtjo hvaležno spominjal. . . . Ona bode umela, kaj hočem s tem reči.

„Toda čas se je ločiti. — Baš sem pogledal pri okni k nebu; — mej oblaki drug družega podečimi bliščela je krasna zvezda. Kakor hitro so tudi oblaki pod njo bežali na podnebji — nje niso utrnili. Ta zvezda spominja me na Te, Marijana! V tem hipu spavaš v bližnjem sobi sladko in mirno — in ne slutiš, kaj se tu godi. . . . Stopil sem k tvojim vratam ter slušal in zdelo se mi je, da čujem čisto, mirno tvoje dihanje. . . .

Z Bogom! Z Bogom! Z Bogom moja otroka, prijatelja.

Vajin

A.“

„Ah! Kako da v zadnjem svojem pismu nijsem ni črnil o „našem podjetji“? — Zato ker pred smrtjo ne laže nihče. Odpusti mi, Marijana, ta dostavek. . . . Laž je bila v meni — a ne v tem, v kar ti veruješ!

„Še nekaj: Ti Marijana morda misliš, da sem se ječe bal — ter ta pot izvolil, da jej utečem? — Ne, zapor ne pomeni nič, dokler je človek v istini svoje stvari prepričan, ali kadar neha človek verjeti — — potem nij se ve da za nič. Zato sem tudi jaz svoje življenje končal — ne iz bojé se zapora.

„Marijana, Marijana! Z Bogom, čista in neoskrunjena!“

Marijana in Solomin čitala sta jeden za drugim to pismo. — Potem dela je ona svojo podobo in oba pisma v žep — in nepremakljivo na jednom kraju stala.

Solomin stopil je k njej in dël:

„Vse je pripravljeno, Marijana; idiva. Slednja volja njegova se mora izvršiti.“

Marijana bližala se je Neždanovu in se s svojimi usti njegovega skoro čisto mrzlega čela dotaknila, potem obrnila se je k Solominu in odgovorila:

„Idiva.“

Vzel jo je za roko in oba zapustila sta sobo.

Za nekoliko ur prišla je policija v tovarnico in tudi res Neždanova našla, ali mrtvega. Tatjana ga je čedno oblekla, mu podložila glavo in roke na prsih sklenila, da celo šopek rož postavila je na mizico.

Pavel, ki je imel svoje instrukcije, vzprijel je biriče z odlično ljubeznjivostjo, da celo zbadljivimi govori, tako, da ti niso znali, ali bi se mu zahvalili ali tudi njega zaprli.

Povedal jim je obširno o Neždanovljevem samomoru in jim ponudil švicarskega sira in Madeira vina; — kar se pa odločnosti gospoda Solomina in tuje, mlade gospice tiče, priznal je, da čisto nič ne ve, ali zagotavljal svoje goste, da mehanik nikdar daleč ne gre in, ako se danes ne vrne, se to jutri gotovo zgodi in tedaj objavil bode on to koj. Vazilij Fedotič pa je točen mož.

Gospodje uradniki pustili so pri mrliču posebno stražo in obljubili, da pride sodec, ki bode stvar preiskal ter na to kopita pobrali.

(Dalje prihodnjič.)

vice nijnajo, mlačnost mej njimi vlada in zadovoljni so, ako le njih trgovina dobro napreduje, vse drugo jim je malo mar, a to ne vsi, so tudi jako častne izjeme, nekateri so izvrstni narodnjaki, in zelo delajo na to, da bi se Slovenci tudi tu začeli krepko gibati. O kandidatih denes še nij nič znanega, pa morajo v kratkem vsaj za mesto biti razglašeni, radovedni smo uže, kake možake „iredenta“ in kake desnica nastavi?

Slovenska mladina pak je prišla delovati, da si osnuje svoje telovadno društvo „Sokol“, katero bode imelo jednak namen kot ljubljanski „Sokol“. Resnično lepa je ta ideja, da bi se le uresničila. V četrtek imajo prvi zbor, pri katerem bodo dotična pravila prebrali in potem vladi v potrjenje predložili, potem takem dobomo v Trstu četrto slovensko društvo. Tudi lep in odločen korak. Mladina slovenska in rodoljubi, le potrudite se, da izraste to izvrstno in potrebno društvo.

Z Dunaja 18. maja. [Izv. dop.] (Unesrečen ljudski shod. Razsodba zoper krivce požara v gledališči na ringu. G. Penizek izdal je Preširna v českem jeziku.) O ljudskem shodu, ki ga je sklical klub avstrijskih narodnostij, misli sem, da bodem imel mnogo veselega poročati. Saj sta bili na dnevnem redu točki, o katerih se je dalo temeljito in zanimljivo razpravljati. Čez 150.000 na Dunaji živečih Čehov njima niti jednega učilišča v materinščini, prodani so v narodnostnem oziru na milost in nemilost Nemcem in njih požrešnej kulturi. Namen kluba avstrijskih narodnostij se nij mogel doseči. Zaprečili so ga življi socialistične barve, ki so na Dunaji zaradi tega toliko nevarni, ker policijski komisari ali iz boječnosti ali pa menda, ker jim taki kruleži delajo na roke, vsako zborovanje zaključijo, kjer slutijo le nekoliko socialističnih nemirnežev. Predsedništvo shoda ponudil je g. J. S. Skrejšovsky navzočemu državnemu poslancu dr. Trojanu. Socialisti bili so nasproti. S krikom: „wir lassen uns nicht von Abgeordneten bevormunden“, zahtevali so, naj se izvoli predsednik iz njihovih privržencev. Skrejšovsky obdržal je potem predsedništvo sam, ker je za red pri shodu bil odgovoren klub avstrijskih narodnostij, ki je shod sklical. Na to vname se še hujši vrišč. Navzoči policijski komisar je zborovanje, predno se je prav začelo, zaključil. Tako je skromno število socialističnih nepokojnežev prouzročilo, da se o bedi českega na Dunaji živečega prebivalstva v narodnostnem oziru nij črhnila besedica. Sluti se, da so kričači bili najeti. Tako se krati pravica zborovanja, zamaše usta onim, ki se žrtvujejo v borbi za najsvetejše pravice človeške prosvete!

Razsodba v pravdi zoper krivce požara na ringu je v razmeri na velikansko nesrečo prav milostiva. Ravnatelj pogorelemu gledališču Fran Jauner zakrivil se je s pregreškom §. 335 v smislu §. 337 in §. 226 kaz. zak. ter obsojen je na 4 mesece prostega zapor. Jauner je star 50 let ter je penzioniran ravnatelj dvornega gledališča, osoba, ki je v najvišjih krogih popularna. Fran Gehring, hišni nadzornik v pogorelem gledališču, obsojen je v smislu točk 335, 337, 266 in 260 kaz. zak. na 4 mesece strogega zapor. ter enim postnim dnevom vsak mesec. Josip Nitsche obsojen je v smislu §§. 335, 337, 459, 260 in 266 kaz. zak. na 8 mesecev strogega zapor, poostrila se mu je kazen z enim postom v vsacem mesecu. Policijski svetovalec Landsteiner, dalje Adolf Wilhelm, Leonhard Herr in Avgust Breithofer bili so od zatožbe v smislu točk 335 in 459 oproščeni. Krivci imajo plačati velikanske stroške cele pravde ter 7 poškodovanim nad 7000 gld. odškodnine. Mnogo poškodovanih tožilo bo krivce za odškodnino pri civilnem sodišči. Vsled te obravnave vršilo se bode pri mestnem magistratu, požarnih stražah in policijske oblasti mnogo sprememb. Razvidelo se je, kako zastarel je organizem pri vseh. Zarad tega bile so tudi dotičnih zastarelih sistemov žrtve od policijske, požarne in občinske oblasti nekrive spoznane.

Ravnokar „Narodni Listy“ poročajo, da je nakladom tiskarne Ladislava Schnala v Jičinu na svitlo izdan najslavnejši slovenski pesnik dr. Fr.

Preširen v českem jeziku. Preložil ga je g. Josip Penizek, cand. prof. na Dunaji. Izdaja je baje vrlo okusna. V knjigi je tudi obširen životopis o Preširnu sestavljen po najboljših slovenskih virih. Cena jej je 70 kr. V Pragi se dobiva knjiga v knigarni dr. Gregra in F. Dattla. G. Josip Penizek je mej mladimi Čehi najboljšimi znalec slovenskega jezika. Preložil je tudi uže več drugih stvari v česki jezik in sicer prav dobro. Slovenci smo tacemu možu, iskrenemu prijatelju našega naroda prav iz srca hvaležni!

Domače stvari.

— (Včerajšnji izredni občni zbor „Sokola“) izrekel je odstopivšemu starosti g. Fr. Ravnikarju za večletno izvrstno starostovanje svojo zahvalo ter izvolil si za svojega starosta jednoglasno gosp. dra. Ivana Tavčarja, kateri je to volitev tudi prevzel. Zbor bil je jako mnogobrojno obiskovan in razpravljal je tudi podrobnosti o izletu v Zagreb. Novemu starosti kličemo prav krepko „Na zdravje!“

— („Narodni dom.“) Kegljanje v gostilni pri „Zvezdi“ od dne do dne bolj napreduje. Udeležba je živahna. Do danes 1½ 3. ure popoldne kegljalo se je uže 3700 serij. Konec kegljanja je v nedeljo točno ob 8. uri zvečer. Pri razdelitvi dobitkov v nedeljo večer svira na vrtu gostilne pri „Zvezdi“ vojaška godba. Vstopnina 20 kr. Začetek ob 6. uri zvečer. Kdor se še nij kegljanja udeležil — naj stori to hitro — kajti sedaj je uže skrajni čas. Do sedaj sta še le dva gospoda napravila po 21 kegljev. Kegljanci na noge — sreča vas čaka pri „Zvezdi“!

— (Mraz) sinoči in v sredo zvečer prouzročil je v okolici ljubljanske in drugod veliko škode. Podrobnostih poročil pričakujemo.

— (Brzovlak mej Ljubljano in Trstom.) Vodstvo južne železnice je na prošnjo kupčijske in obrtnijske zbornice kranjske, ki jo je napravila na ulogo gosp. Frana Hrena, dovolilo, da bode imel podnevni brzovlak mej Ljubljano in Trstom od 1. junija t. l. naprej zopet vozove III. razreda in da se bode taisti ustavljal tudi v Borovnici. — Ta uredba je kranjskemu, posebno pa notranjskemu prebivalstvu v veliko korist.

— (Birmovanje) bode 21. t. m. v Polhovem Gradcu; naslednji dan pa v Horjulu.

— (Akad. društvo „Triglav“) ima svoje prihodnje občno zborovanje v soboto 20. maja v gostilni „zum wilden Maun“ (Jacomignasse 3). Dnevni red: 1. Čitanje zapisnika. 2. Nadaljevanje in konec predavanja g. Gabrona. 3. Poročilo glede društvenega fonda. 4. Slučajnosti. Začetek ob 8. uri zvečer. Gostje dobro došli!

— (Dvajsetletnica „Kola“) v Zagrebu obeta biti izredno sijajna. Kakor piše „Pozor“, dalo je mesto Zagreb za troške svečanosti in za pevsko dvorano 500 gold. Pevski oder, ki je 25 metrov dolg in 7 metrov širok, priredjen je tudi za ples. V Ilici postavil se bode krasen slavalok. „Pozor“ obljubovaje, da pozneje objavi ves spored, pravi: „Ova svečanost zauzela je takov zamašaj in značaj, kakor još nijedna dosele i nadamo se, da će odbor za svečanost riešiti svoju zadaću na način, dostojan glavnoga grada Hrvatske.“

— („Sloboda“,) na Sušaku izhajajoča, broji v letošnjem tečaju uže 34. konfiskacijo.

— (Občine št. Mihel-Stopiče, Toplice in Brusnice) na Dolenjskem so na državni zbor odposlale peticije za izvršbo ravnopravnosti pri sodnijah in premeščenje nadsodnije v Ljubljano.

— (Slovenske prošnje) na državni zbor doposlale so svojemu poslancu g. baronu Goedelnu srenje: sv. Ana, Stopno, Statenberg, Pečke v slovensko-bistriškem okraji. Spodnje Sečevo v rogačkem okraji.

— (Za Slovensko bistriško župnijo) nij nihče prosil. Duhovniki se bojijo velikih gotovih stroškov pri negotovih dohodkih.

— (Kjiževnost.) „Kratek navod, kako razumno izrejati sviloprejkje“ tako glasi se naslov knjižici, katero je spisal Ivan Bolè, vodja c. kr.

poskuševališča za svilorejo in vinarstvo v Gorici. Tiskal Paternolli.

Podpisani odbor vabi najuljudneje č. gg. pevce čitalnične in člane „Sokola“ v jour fixe, kateri bode jutri soboto dne 20. t. m. v Schreinerjevej pivnici na sv. Petra cesti.

V Ljubljani 19. maja 1882.

Odbor „Sokola“.

Razne vesti.

* (Jan Matejko), slavn poljski slikar, razstavil je 27. aprila t. l. v Krakovem svojo najnovejšo kolosalno sliko: „Vojvoda Prusije prisega zvestobo poljskemu kralju Sigmundu I.“ (10. aprila 1525). Slika je z okvirom 9.65 metrov dolga in 6.18 metrov visoka. Vsi časniki so polni hvale o njej in jo stavijo celo nad slavnoznane umotvore istega mojstra, kakor: Bathorya, Lublinsko unijo itd. Matejko spada mej najbolj genialne a tudi najplodoviteje slikarje našega veka. Poljaki smejo se ponašati, da imajo slikarsko šolo, kakeršne skoro nobeden sedanjih narodov, kajti Matejko, Siemiradzki, Brand in drugi pridobili so si uže svetovno slavo.

* (Povodom velikanskega procesa o „ringtheatru“ se poroča „Tribüni“): Trajal je 19 dnij, 110¾ ur; branje zatožbe in vse dokazovanje je vzelo 92 ur; govori so trajali 18¾ ur. Število interesiranih oseb je znašalo 289, izmed teh 268 prič, od katerih jih je pripadalo 69 prejšnjemu „ringtheatru“, 31 policiji; 11 je bilo izvedencev. Svota za odškodnino od raznih oseb tirjana, je znašala 400.000 gld.

* (Ivan Turgenjev,) slavn ruski pisatelj, zbolel je v Parizu jako nevarno.

* (Adama Mickiewicza) dela izhajajo v ruskej prestavi, katero so priredili Benediktov, Semenov in drugi ruski pisatelji.

* (Ogrske dame in Jókai.) Slavn magjarski pisatelj Jókai prišel je nedavno v Debrecsin, kjer so njemu na čast priredili sijajen obed. Po obedu izrazile so navzočne gospé in gospodične čudno željo, da smejo zaporedoma poljubovati Jókaija. Ko slednji v to privoli, prične se poljubovanje vpricho vsega občinstva.

* (Louis Leger,) ki se od nekaj bavi s slovanskimi jeziki in je v tej zadevi največja avtoriteta mej Francozi, objavil je pred kratkim v „Revue de l'Histoire des religions“ večjo razpravo pod naslovom: „Esquisse sommaire de la Mythologie slave“, v kateri seznanja svoje občinstvo s slovanskim bajeslovjem in kritikuje napačne nazore in predsodke, ki so sedaj v tej zadevi bili navadni pri zapadnih narodih.

* (Žensk) je na francoskih železnicah 13.555 v službi.

* (Nepotolažljiv soprog.) Martin, grofa F... strežaj, izgubil je pred tremi meseci svojo ženo in je vsled tega žalostnega dogodka skušal svojo žalost vtopiti v vinu tako marljivo, da je vsak večer prihajal pijan domov. Nekega večera pokliče ga grof pred se ter ga vpraša: „Povej mi, zakaj si ves prosti čas v krèmi, odkar si vdovec?“ — „Skušam se tolažiti, gospod grof.“ — „In kako dolgo bode to še trajalo?“ — „Ah, gospod grof, jaz sem nepotolažljiv!“

* (Iz Amerike v Evropo) namerava prepeljati se v navadnem čolnu 12 čevljev dolgem, 4 čevlje širokem in polteti čevlj visocem Amerikanec Norman. Potreboval bi za to vožnjo sto dnij. To drzno podjetje je jako dvomljivo in gotovo malo zabavno, akoravno Norman po časnikih objavlja, da napravi „Vergnügungsreise“ na stari kontinent.

Dunajska borza

dné 19. maja.

Papirna renta	76 gld. 65	kr.
Srebrna renta	77 „ 35	„
Zlata renta	94 „ 20	„
1860 državno posojilo	130 „ 75	„
Akcije narodne banke	827 „ —	„
Kreditne akcije	343 „ 25	„
London	119 „ 95	„
Srebro	— „ —	„
Napol.	9 „ 51½	„
C. kr. cekini	5 „ 64	„
Državne marke	58 „ 60	„
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 119	„ 75
Državne srečke iz l. 1864	100 „ 175	„ —
4% avstr. zlata renta, davka prosta	94 „ 40	„
Ogrska zlata renta 6%	119 „ 90	„
„ 4%	89 „ 25	„
„ papirna renta 5%	87 „ —	„
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104 „ —	„
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 114	„ —
Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi	119 „ 30	„
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	99 „ —	„
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	106 „ 50	„
Kreditne srečke	100 gld. 176	„ 50
Rudolfove srečke	10 „ 20	„ —
Akcije anglo-avstr. banke	120 „ 128	„ 10
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	223 „ 75	„

Umrli so v Ljubljani:

15. maja: Matevž Krašna, gostac, 85 l., Vegove ulice št. 9, za rakom. — Ivana Zalar, dninarjeva hči, 15 mes., Illova št. 8, za jetiko. — Janez Gorjanec, čevljarjev sin, 1/4 ure, Opekarska cesta št. 20, za slabostjo. — Jan. Turk, finančni nadpaznik, 28 l., Slonove ulice št. 22, za pljučno tuberkulozo. — Marija Mrlak, čevljarjeva hči, 8 m., Rimska cesta št. 3, za oslabljenjem možganov.

V deželnej bolnici:
13. maja: Fran Zupančič, dninar, 38 l., za pljučno tuberkulozo.

Marijinceljske kapljice za želodec,

nepresežno izvrstno zdravilo zoper vse bolezni v želodci,

in nepresežno zoper neslast do jedi, slabi želodec, smrdečo sapo, napihnjenje, kislo podiranje, ščipanje, katar v želodci, zgago, da se ne nareja pesek in pšeno in slez, zoper zlatenico, gnjus in bljuvanje, da glava ne boli (če izvira bolečina iz želodca), zoper krč v želodci, preobloženje želodca z jedjo ali pijačo, črve, zoper bolezni na vratu, jetra in zoper zlato žilo.

Glavna zaloga:

Lekar C. Brady, Kremsier, Moravsko.
Jedna sklenica z navodilom, kako se rabi, stane 35 kr.

Prave ima samo: V Ljubljani: lekarna Gabriel Piccoli, na dunajski cesti; lekarna Josip Svoboda, na Prešernovem trgu. V Novem mestu: lekarna Dom. Rizzoli; lekarna Josip Bergmann. V Postojni: Anton Leban. V Gorici: lekarna A. de Gironcoli. V Ajdovščini: lekarna Michael Guglielmo. V Celju: lekar J. Kupferschmid. V Kranju: lekar Drag. Šavnik. V Kamniku: lekar Josip Močnik. V Radovljici: lekar A. Roblek. V Sežani: lekar Ph. Ritschel.

Svaritev! Ker se v zadnjem času naš izdelek posnemlje in ponareja, zato prosimo, naj se kupuje samo v zgoraj navedenih zalogah in pazi naj se osobito na ta znamenja: Prave Marijinceljske kapljice za želodec morajo imeti v sklenico vtisnena besede: Echte Mariazeller Magentropfen — Brady & Dostal — Apotheker, sklenica mora biti zapečatena z našim originalnim pečatom, na navodilu za rabo in na zavijku, na katerem je podoba Marijinceljske matere božje, mora biti poleg te podobe utisneno sodnijsko spravljeno varstveno znamenje in zavoj mora biti zapečaten z našim varstvenim znamenjem. Izdelki podobnega ali istega imena, ki nimajo teh znakov istinitosti, naj se zavržejo kot ponarejeni in prosimo, naj se nam taki slučaj takoj navedejo, da bodo sodnijski kaznovani izdelovalci in prodajalci. (487—36)

L. EHRWERTH,
zobni zdravnik, v Gosposkih ulicah št. 1,
ordinira v vseh
zobnih boleznih
in postavlja zdaj
umetalne zobe in zobovje
dobro in brez bolečin. (77—29)

Kava — Čaj,

naravnost iz Hamburga po pošti, poštne prosto incl. zavijke, kakor znano v realnej fino dišečej robi v vrečkah od 5 kilo po poštne povzetji.

Rio, fino močan	3.45
Santos, močan	3.60
Kuba, ff., zelen močan	4.10
Nikaragua, zelo fin, mehak	4.90
Ceylon, modro-zelen, močan	5.—
Gold-Java, zelo fin, mehak	5.20
Portorico, delikaten, fino vkušen	5.40
Perl-Kava, zelo fin, zelen	5.95
Angostura, velika zrna, delikaten	5.95
Menado, rujav, zelo fin	6.35
Java, I ^a , zelo plemenit, briljanten	7.20
Afrik. Perl-Mocca, prava	4.95
Arab. Mocca, prava, plem. ognena	7.20
Stambol-Kava-zmes, Mocca in Campinas, jako priljubljena	4.95
Caj pr. kilo. Congo ff.	2.30
Souchong, ff.	3.50
Tonkay, fin, zelen	3.50
Družinski čaj, zelo fin	4.—
Riz, zelo fin, pr. 5 kilo	1.40

Obširne cenilnike gratis in franko.

(243—5) **A. B. Ettlinger, Hamburg.**

Salicilna ustna voda,

aromatična, vpliva oživiljajoče, zapreči pokončanje zob in odpravi slab duh iz ust. 1 steklenica 50 kr.

Salicilni zobni prašek,

splošno priljubljen, vpliva zelo oživiljajoče in napravi zobe blesteče bele, a 30 kr.

! Najnovejše spričalo. !

Vaše blagorodje!
Mnogo let uporabljam Vašo salicilno ustno vodo in salicilni zobni prašek z izvrstnim uspehom in priporočati ja morem vsakemu najtopleje. Pošljite zopet od vsakega 3 steklenice.

Spoštovanjem
(162—16) **Anton Slama, župnik.**

Vsa navedena sredstva ima vedno frišna v zalogi in jih razpošilja proti poštne povzetju

lekarna „pri samorogu“,
v Ljubljani, Mestni trg št. 4.

Cvet zoper trganje,

po dr. Maliči, (533—27)

je odlično najboljšo zdravilo zoper protin ter reumatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter žilnih, oteklin, utrpe ude in kite itd., malo časa če se rabi, pa mine popolnem trganje, kar dokazuje obilno zahval. Zahvala naj se samo „Cvetu zoper trganje po dr. Maliči“ z razen stojičim znamenjem; 1 steklenica 50 kr., pravega prodaje samo lekarna „pri samorogu“ J. pl. Trnkoczyja na Mestnem trgu št. 4 v Ljubljani.

Naj se poskusi sreča

pri velikem od države garantiranim Hamburgskem denarnem srečkanju, pri katerem se

8 milijonov 634.275 mark

dobiti mora.

To najnovejše denarno srečkanje obstoji iz 7 razredov in ima 93.500 originalnih srečk, od katerih 47.600 — torej nad polovico — dobiti mora.

Največji dobiček znaša ev.

400.000 mark.

Specijelno so dobitki razvrsteni naslednje:

1 premija a m. 250.000	3 dobitki a m. 8000
1 dobiček " " 150.000	3 " " " 6000
1 " " " 100.000	54 " " " 5000
1 " " " 60.000	5 " " " 4000
1 " " " 50.000	108 " " " 3000
2 " " " 40.000	264 " " " 2000
3 " " " 30.000	10 " " " 1500
4 " " " 25.000	3 " " " 1200
2 " " " 20.000	530 " " " 1000
2 " " " 15.000	1073 " " " 500
1 " " " 12.000	101 " " " 300
24 " " " 10.000	27069 " " " 145

itd. itd.

Žrebanje dobitkov je načrtno uradno napravljeno.

K prvemu velikemu žrebanju tega denarnega srečkanja velja

cela originalna srečka samo 6 mark ali gl. a. v. 3.50
pol originalne srečke " 3 marke " " " 1.75
četrt " " " 1 1/2 " " " " " 0.90

in te od države garantirane originalne srečke pošiljamo proti vpošiljati zneska v bankovcih ali s pošto vplačljivo v najoddaljenejša kraja franko. Mali zneski se morejo tudi v poštah poslati.

Hiša **Wehling & Comp.** je v kratkem času svojim interesentom velike dobitke po 150.000 mark, več po 30.000, 5000 itd. izplačala in tako mnogo k sreči obilih družin pripomogla.

Vsak udeleženec dobi na naročilo oficijelen načrt, iz katerega se razdelitev dobitkov, kakor tudi vloge posamičnih razredov razvidijo.

Izplačevanje dobitkov izvrši se vselej natanko in pod državno garancijo.

Uže naprej se more pri tem na najsolidnejši podlagi ustanovljenem podjetji računati na živahno udeležitev in prosimo torej, da vsa naročila moremo izvršiti, naj se nam naročila prav kmalu in vsakako pred

31. majem

pošljejo.

WEHLING & C.,

Haupt-Lotterie-Comptoir,
HAMBURG. (303—3)

Tajci:

18. maja.

Pri **Slonu**: Stern z Dunaja. — Rauscher iz Idrije. — Tröplich, Polainer, Bartha z Dunaja.

Pri **Maliči**: Kregar iz Zagreba. — Hagen iz Monakova. — Havranka, Weisser z Dunaja.

Pri **avstrijskem cesarji**: Kristinus z Dunaja. — Požek iz Karlovca.

500 zlatov

plačam onemu, kdor pri vporabljanji

Kothejeve zobne vode

1 steklenica 35 kr., še kedaj čuti zobne bolečine ima iz ust duh.

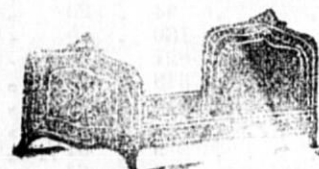
J. G. Kothe,

umirov. dvorni založnik v Mödlingu pri Dunaji, vila Kothe.

(144—12)
V Ljubljani dobi se jedino le pri lekarji **Jul. pl. Trnkoczyji** in v vseh lekarnah, droguerijah, parfemerijah, prodajalnicah galanterijskih rečij itd. na Kranjskem.

Velike izgube,

katere je velika londonska tovarna za železno hišno opravo
Codderidge Brothers and Comp.

(Postelje so blizu take, kakor ta podoba.)

1750 finih železnih, zelo lepih, lakiranih umivalnih miz velike trpežnosti, jedna po gld. 6.— (prej gld. 24.—).

1449 zelo masivnih, lepo bronsiranih, s 6 držaji, obešalnikov za obleko, a gld. 8.— (prej gld. 32.—).

1850 zelo lepo dvobarveno kostanjasto lakiranih, 130 cm. dolgih in 60 cm. širokih pol kositrenih postelj za otroke z zelo finimi zelenimi svilenimi mrežami, jedna po gld. 13.— (prej gld. 40.—).

Pismena naročila izvršujem tudi po jedino v izvrstnih eksemplarih proti poštnej nakaznici. (190—8)

F. BUGANYI,

eksportna hiša, Landstrasse, Löwengasse, Wien.

Izdatelj in odgovorni urednik Makso Armich.

Naznanilo.

Jemljem si čast naznanjati častitemu občinstvu, da sem ravnokar dobila v svojo zalogo raznovrstno

modno blago:

Mrežice, šapô, riše, modrice, predpasnike, nogavice, rokavice, ovratnike, manšete, zavratnice za gospode, gumbe, pozamenta-rije, trakove, prejo za pletenine in vezenine, trakove za vence itd.

Vse druge vrste jednakega blaga imam vedno v zalogi po najnižjih cenah.

— V obilo naročbo se priporočam

Spoštovanjem

(307—3)

Marija Podkrajšek.

Pogrebna ustanov

Frana Doberleta v Ljubljani

priporoča svoje takozvane

imitirane rakve od kovin.

Izdelane so iz lesa v jako lepe obliki in solidno, sliče so po metalni barvi z bogatim vkušnim lišpom od bronastih rakvam od kovin popolnem in so ravno tako cene, kakor do zdaj navadne lesene rakve.

Na telegrafično naročilo z naznanjeno dolgotno mero pošiljajo se takoj na vse železniške postaje.

Ustanov deva na prost oder in pokopava, ono tudi oskrbi sijajno dekoriranje in pogrebe v in zunaj Ljubljane, kakor tudi oskrbuje vence in trakove z napis, naposled tudi transport mrlčev na vse kraje to- in inozemstva in se priporoča v ceno oskrbovanje. (701—24)